

Sygn. akt VII K 441/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Marcina Polaka

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 roku,

sprawy **J. W. (1)** s. C. i A. z domu D., ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

W dniu 05 czerwca 2016 roku o godz. 22:10 na skrzyżowaniu ulicy (...) w miejscowości C., pow. (...), woj. (...), poruszał się jako kierujący pojazdem mechanicznym, samochodem osobowym marki B. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadzącym o godz. 22:13 do stężenia na poziomie 1,15 mg/l- alcosensor, o godzinie 22:30 do stężenia na poziomie 1,21 mg/l – alcosensor, o godzinie 23:21 do stężenia na poziomie 0,97 mg/l, o godzinie 23:24 do stężenia na poziomie 1,01 mg/l, pomimo tego, że był uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. sygn. akt (...) za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **J. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 10 (dziesięć) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego J. W. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 441/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...) w sprawie (...) J. W. (2) został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, popełniony w dniu 13.09.2008 roku, na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, oraz opisane w wyroku środki karne: zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na rzecz K. (...) w P.. Wyrok uprawomocnił się w dniu 06.02.2010r..

Środek karny - zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi został wykonany z dniem (...)W aktach sprawy (...)nie ma dowodu wykonania środka karnego – świadczenia pieniężnego orzeczonego na rzecz podmiotu trzeciego.

Postanowieniem z dnia (...) w sprawie(...)Sąd Rejonowy wT. (...) zamienił orzeczoną wobec J. W. (1) karę ograniczenia wolności na zastępczą karę grzywny w licznie 120 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Postanowieniem z dnia (...)roku w sprawie (...)Sąd Rejonowy w T. zarządził wobec J. W. (1) wykonanie zastępczej kary 60 dni pozbawienia wolności. Kara ograniczenia wolności została wykonana w dniu (...)poprzez zapłatę zastępczej kary grzywny.

/dowód: odpis wyroku– k. zbiór A

odpis postanowienia – k. 20 zbiór A

dowód wpłaty, karta dłużnika – k. 21, 30, 31, akt (...)Sr w T..

zawiadomienie o wykonaniu środka karnego – k. 127 akt sprawy (...)SR w P.

odpis postanowień – k. 130, k. 131 akt sprawy (...)SR wP.

W dniu 5 czerwca 2016 roku około godziny 22.10 w miejscowości C. J. W. (2) prowadził samochód osobowy marki B. (...) o nr rej (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego- k. 9 zbiór A /

Badania stanu trzeźwości J. W. (1) przeprowadzone o godzinie 23:21 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,97 mg/l, kolejne wykonane o godzinie 23:24 wykazały stężenie na poziomie 1,01 mg/l.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 3 zbiór A/

Oskarżony J. W. (1) ma 26 lat. Legitymuje się wykształceniem podstawowym, bez zawodu, pobiera zasiłek opiekuńczy w kwocie 520 złotych. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu 6-letniego syna. Nie ma majątku.

/dowód: dane podane przez oskarżoną do protokołu rozprawy- k. 25-25v/

Oskarżony J. W. (1) był uprzednio karany,

1. w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. w sprawie (...)za czyny:

a/ z art. 193 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 08.05.2011roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

b/ z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 08.05.2011roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kary te połączono w karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat oraz karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 10 złotych stawka.

Postanowieniem z dnia (...) w sprawie (...)Sąd Rejonowy w P. zarządził wykonanie opisanej wyżej kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie postanowieniem z dnia(...)w sprawie(...) odroczył wykonanie tej kary, a w dalszej kolejności ponownie warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej na okres próby 2 lat – postanowienie z dnia(...).. Okres próby upływa z dniem (...)roku.

pozbawienia wolności została wykonana w całości w dniu 13.11.2012 roku.

/dowód: karta karna- k. 12-13 zbiór A

kserokopia wyroku w sprawie (...)– k. 15-19

kserokopia postanowienia w sprawie(...)– k. 20

kserokopia postanowienia w sprawie(...)– k. 21

kserokopia postanowienia w sprawie (...)– k. 22-23/

Oskarżony J. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 05.06.2016r. do domu oskarżonego przyjechali koledzy. Wspólnie z nimi oskarżony spożywał alkohol. Jeden z nich, właściciel pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...)– M. P. zaproponował wyjazd nad zalew w C.. Zapytał czy oskarżony będzie kierował. Ten zgodził się mimo, że nie ma uprawnień, a wcześniej pił alkohol. Jak dalej wyjaśnił oskarżony, wypił 4 piwa o pojemności 0,5 l każde. Czuł się dobrze. Podczas jazdy, na skrzyżowaniu ulic (...) w C. został zatrzymany przez policję. Dodał, że żałuje swojego zachowania. Przejechał około 600 metrów do momentu zatrzymania.

/wyjaśnienia oskarżonego- k. 9 zbiór A, oraz k. 25v/

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim odnosi się do faktów: zatrzymania i poddania kontroli przez funkcjonariuszy policji, podania się badaniom trzeźwości oraz wyniku badań przyznać należy walor wiarygodnych. Korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, ze szczególnym uwzględnieniem protokołu badania trzeźwości. Badania te przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokument w postaci protokołu badania sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podano we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań. Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk oraz wynika z dokumentu o charakterze urzędowym – odpisu orzeczenia.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku polegających na tym, że w dniu 5 czerwca 2016r. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokole badania trzeźwości będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. w sprawie (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Jak wyżej zaznaczono, kara ograniczenia wolności orzeczona wobec J. W. (1) wskazanym wyżej wyrokiem została wykonana w dniu(...)poprzez zapłatę zastępczej kary grzywny. Data ta jest o tyle istotna, że – co do zasady – wyznacza początek biegu okresu niezbędnego do zatarcia skazania. W wypadku kary ograniczenia wolności, poczynając od 21.03.2015r. okres do zatarcia skazania z mocy prawa wynosi 3 lat (art. 107 § 4 kk). Z woli ustawodawcy, poprzez regulacje przejściowe – art. 21 ustawy z dnia 20.02.2015r. (Dz.U. z 2015r., poz. 396), do skazań prawomocnymi wyrokami wydanymi przed dnieniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, w przedmiocie skazania stosuje się przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu znowelizowanym, chyba że okres zatarcia skazania upłynął przed dnieniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, wówczas ustawodawca przyjmuje, iż zatarcie skazania z mocy prawa następuje z dnieniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Przenosząc to na grunt sprawy przedmiotowej, nie ulega wątpliwości, że wobec J. W. (1) uprzedni prawomocny wyrok co do czynu z art. 178a § 1 kk został wydany przed dnieniem wejściem w życie ustawy nowelizującej, bo ta obowiązuje od 21.03.2015roku. Okres zatarcia skazania wobec wskazanego, w świetle powyższych rozważań upłynąłby z dnieniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, tutaj 21.03.2015r., gdyby nie treść art. 108 kk i informacji zawartych w kartotece karnej oskarżonego J. W. (1).

Czynu z art. 178a § 1 kk przypisanego w sprawie (...)SR w. (...)J. W. (2) dopuścił się w dniu (...). Czyn został przypisany wyrokiem SR w. (...)z dnia (...)r.. Kolejnych występku oskarżony dopuścił się w dniach (...), za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. w sprawie (...). Porównanie dat popełnienia występku (w tym z

art. 178a § kk) i daty wyroku w sprawie (...) jednoznacznie wskazuje, iż czyny te (objęte postępowaniem w sprawie (...) oraz postępowaniem w sprawie (...)) nie zostały popełnione w zbiegu, a co do nich wydano wyroki skazujące. W takim układzie, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie skazań (art. 108 kk). Jak szczegółowo opisano na wstępie uzasadnienia (w części traktującej o ustaleniach faktycznych), w sprawie (...) nie doszło do zatarcia skazania. Uprzednie skazanie w sprawie (...), a istotne w sprawie przedmiotowej bo dotyczy występku z art. 178a § 1 kk, nie może ulec wcześniejszemu zatarciu skazania, mimo brzmienia art. 107 § 4 kk, jak tylko łącznie z wyrokiem ze sprawy (...) W dalszym ciągu (tak w dacie czynu, jak i w dacie orzekania w sprawie przedmiotowej) aktualne jest twierdzenie o uprzednim skazaniu J. W. (1) za czyn z art. 178a § 4 kk. Przyjąć zatem należy, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za czyn tożsamy polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Wobec powyższego należało przyjąć, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy z art. 178a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy tak jak w tej sprawie – art. 178a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył bowiem powagę wymiaru sprawiedliwości lekceważąc orzeczenie sądowe. Jednocześnie stworzył potencjalne zagrożenie w ruchu

drogowym, z uwagi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia

a/ jako okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność, w tym za czyn podobny,
- ponad czterokrotne przekroczenie ustawowego progu trzeźwości,

b/ jako okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Również względy społeczne oddziaływania kary przemawiają przeciwko

stosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa (...). Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.01.2006 r., II Aka 290/05, LEX nr 168034).

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami na okres 10 lat zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia w szczególności stopień nietrzeźwości oskarżonego, odległość jaką oskarżony pokonał w stanie nietrzeźwości (około 600 metrów) do chwili zatrzymania. Jakkolwiek oskarżony był już uprzednio karany za czyn z art. 178a § 1 kk, to należy mieć na uwadze, iż od daty uprzedniego skazania upłynął okres ponad 6 lat, oskarżony wprawdzie wchodził następnie w konflikt z prawem, ale były to występki innego rodzaju. Opisane wyżej fakty i okoliczności skłaniają do potraktowania czynu oskarżonego jako wyjątkowego wypadku w rozumieniu art. 42 § 3 k.k.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec

oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych. Oskarżony nie pozostaje bez dochodów, ale ich wysokość w konfrontacji z sytuacją osobistą uzasadnia twierdzenie, że uiszczenie kosztów sądowych chociażby w części byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

Zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 31.01.2017r. sygn.. akt IV Ka 13/17